

בש"פ 9975/16 - מדינת ישראל נגד פלוני, פלונית, פלונית

בבית המשפט העליון

בש"פ 9975/16

כבוד השופט א' שהם

לפני:

מדינת ישראל

ה המבקשת:

נ ג ד

1. פלוני
2. פלונית
3. פלונית

המשיבים:

בקשה להארכת מעצרן של המשיבות 2 ו-3, לפי סעיף
62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרם),
התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: ג' בטבת התשע"ז (1.1.2017)

בשם המבקשת:

עו"ד דפנה שמול

בשם המשיבה 2:

עו"ד יחיאל לאמש

בשם המשיבה 3:

עו"ד נעם בונדר

החלטה

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

1. לפני בקשה (ראשונה) להארכת מעצרן של המשיבות 2 ו-3 (להלן: המשיבות) ב-90 ימים נוספים, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), מיום 16 באפריל 2017, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 5492-04-16, בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, לפי המוקדם.

כתב האישום

2. על פי עובדות כתב האישום, המשיבים 1 ו-2 נישאו בשנת 1995, ו-ל', ילידת 1984 (להלן: המתלוננת 1), היא בתה של המשיבה 2 מנישואיה הקודמים. המשיבה 3 היא אמן של י', ילידת 1995 (להלן: המתלוננת 2), ושל ר', ילידת 1998 (להלן: המתלוננת 3), והוא הtaggorra בסמוך לדירותם של המשיבים 1 ו-2, ונירה עם המשיב 1 קשר רומנטי משנת 2001 ועד למועד שאיןו ידוע למאשימה.

בכתב האישום נטען, כי בין השנים 1995-2012, ביצע המשיב 1 מעשי אינוס ומעשים מגונים רבים במתלוננת 1. זאת, בידעתה ובאישורה של המשיבה 2, שעה שחלק מעשיים אלו בוצעו יחד עמה. כמו כן, נטען כי במסגרת מערכת היחסים בין המשיב 1 והמשיבה 3, ביצעו השניים עבירות מין רבות במתלוננת 1, וכי בין השנים 1995-2016, תקף המשיב 1 את המתלוננת 1, ואימע עליה כי פגעה בה. נטען בנוסף, בכתב האישום, כי בין השנים 2002-2006, ביצע המשיב 1 מעשיים מגונים ומעשי סדום במתלוננת 2, כאשר חלק מהמעשיים בוצעו ביחד עם המשיבה 3 בדירתה; וכי בין השנים 2006-2007, תקפה המשיבה 3 את בנותיה, המתלוננת 2 ו-3, וביצעה בהן מעשיים מגונים. לאור זאת, מייחס כתב האישום, לשלושת המשיבים, ריבוי עבירות מין במשפחה (אינוס); וUBEIROT MIN B'MASHFACHA (מעשיים מגונים). בנוסף, מייחסות למשיב 1 עבירות של אינוס; תקיפה הגורמת חבלה של ממש על ידי אחראי; איום; וUBEIROT MIN B'MASHFACHA (מעשה סדום), כאשר למשיבה 3 מייחסות גם עבירות של הדחה בחקירה; תקיפה הגורמת חבלה של ממש על ידי אחראי; וUBEIROT MIN B'MASHFACHA (מעשה סדום).

הליכי המעצר

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום נגד המשיבים, הגישה המבקרת בקשה להorerות על מעצרם, עד לתום ההלכים המשפטיים נגדם. ביום 3.5.2016, ניתנה החלטה בבית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופט נ' ابو טהא), במסגרתה נקבע כי קיימת תשתיית ראייתית לכ准确性 המצביעה על סיכוי סביר להרשעתם של המשיבים בעבירות המียวחות להם, וכי קמה מסוכנות סטטוטורית בעניינם. לצד זאת, הורה בית המשפט המחוזי על עריכת תסקוריי מעצר לצורך בחינת מסוכנותם של המשיבים, והצעת חלופה למשברם (להלן: תסקוריי המעצר).

ביום 31.5.2016, התקיימו דיון בבית המשפט המחוזי, במסגרתו הוצגו תסקוריי המעצר בעניינם של המשיבים. אשר למשיב 1, התרשם שירות המבחן מקומו של רמת מסוכנות גבוהה, אשר אינה ניתן לאין באמצעות חלופה אנושית כלשהי. בוגג למשיבה 2, התרשם שירות המבחן כי קיים סיכון לשיבוש מהלכי משפט, נוכח התלות הקיימת בינה לבין המשיב 1, והעריך כי הלופה שהוצעה בעניינה, "בתוך המשפחה המורחת", אשר היו שותפים לסוד המשפחה", עלולה לשמור את הנורמות המשפטיות השיליות שנוצרו, ולפגוע במתלוננת 1. משלא הוצעו חלופות מעצר נוספות בעניינה של המשיבה 2, נמנע שירות המבחן מהמליצה על שחזורה לחלופת מעצר. בהתייחס למשיבה 3, זיהה שירות המבחן כי קיים סיכון להישנות התנהגותה הפוגענית, ומשלא הוצעו כל חלופת מעצר בעניינה, לא בא שירות המבחן

בהתאם לשורורה לחופה.

לאור האמור בתסקרים אלו, ולמרות חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, כמו גם היעדרו של עבר פלילי בעניינים של המשפטים, החליט בית המשפט המחויז כי "אין מנוס, בשלב זה, מאשר להורות על מעצרם עד תום ההליכים המשפטיים נגדם". יחד עם זאת, ציין בית המשפט, כי "שמורה הזכות למשיבים לפנות בכל עת בבקשתה לעיון חוזר לכשתימצא חלופה הולמת בעניינם".

4. ביום 23.6.2016, דחה בית משפט זה עיר שהגישו המשיבים 1 ו-2 על החלטה האמורה (בש"פ 4796/16, השופט ע' פוגלמן), בכךנו כי נשקפת מהמשיב 1 מסוכנות הרבה אשר אין "בכוחה של חלופה לאינה", ואף הchlופה שהוצאה בעניינה של המשיבה 2 אינה "איתנה דיה כדי לענות על עילת המעצר בעניינה".

5. 5.5.2016 ומכאן להליכים בתיק העיקרי. כתוב האישום הוקרא למשיבים בתקופה של 30.11.2016, וביום 12.12.2016 התקבלה חוות דעת פסיכיאטרית בעניינה של המשיבה 3, לפיו היא כשרה לעמוד לדין. בהחלטה מיום 27.12.2016 קבע בית המשפט המחויז, כי ישיבה ראשונה לשמעת ראיות תתקיים ביום 12.12.2016, ומועדים נוספים לשם שמעת ראיות יקבעו באותו יום על ידי הרכב חדש שידון בתיק. ביום 12.12.2016 נשמעה עדותה של המתלוונת 1, וישיבה לשמעת המשך העדות נקבעה ליום 27.12.2016.

הבקשה להארכת מעצר

6. ביום 21.12.2016, הוגשה בקשה להארכת מעצרם של המשיבים ב-90 ימים, במסגרת הצביעה המבקשת על עצמת המסתכנות הנשקפת מהמשיבים, ועל היעדר חלופות מעצר אשר בכוון לאינה.

בדיוון שנערך בפני, ביום 1.1.2017, חזרה בתא כוחה של המבקרת, עו"ד דפנה שמול, על נימוקי הבקשה, ועדכנה כי ביום 8.12.2016 נערך דיון הוכחות נוספת, ו"מועד הוכחות נוספים קבועים לקביעים ליום 17/01 ומועד נוסף". בא כוחם של המשיבים 1 ו-2, עו"ד יחיאל לאמש, התנגד לבקשתו, והציע כחלופה למעצרה של המשיבה 2 מקום שנקבע "בית חם לתקווה", בעיר חיפה. בא כוחה של המשיבה 3, עו"ד מעם בונדר, התנגד, אף הוא, לבקשתו, והציע את ההוטל "סלעית" בתל אביב, לשמש כחלופה מעצר בעניינה.

7. בתום הדיון, הוריתי לשירות המבחן להגיש לבית המשפט המחויז תסוקיר משלים, במסגרתו יבדקו "שתי חלופות המעצר המוצעות", וכי "בית המשפט המחויז יבחן את הנסיבות המוצעות, ויפעל בעניין של המשיבות 2-3 בחוכמתו". בנוסף, הוריתי למבקשת להגיש הודעת עדכון בעניין זה, עד ליום 22.1.2017. אשר למשיב 1, בהחלטה מיום 2.1.2017, נעתרתי לבקשת המדינה, והוריתי על הארכת מעצרו ב-90 ימים נוספים.

8. ביום 5.2.2017, הגישה המבקרת הודעת עדכון בנוגע למשיבות 2 ו-3, במסגרתה מסרה כי בהחלטה מיום 29.1.2017, דחה בית המשפט המחויז את הבקשה לעיון חוזר בהחלטה על מעצר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדן.

בella החלטתו זו של בית המשפט המחויז, צוין כי שירות המבחן בדק את שתי החלופות שהוצעו, לגבי המשיבה 2, ברם "לא בא בהמלצה חיובית, שכן מעריך כי אין בחלופות אלה כדי להוות חלופות ראויות והולモת, הן לרמת הסיכון הנשכפת והן לחשש לשיבוש מהלכי משפט". בהתייחס למשיבה 3, נאמר כי "שוב שירות המבחן לא בא בהמלצתה, שכן מעריך, כי המקום לא מתאים לשימוש כחלופת מעצר עבורה".

9. ביום 16.2.2017, הודיע בא כוחה של המשיבה 3, כי היא עומדת על התנגדותה לבקשת להארכת מעצרה. ביום 20.2.2017, הודיע בא כוחה של המשיבה 2, כי אף היא עומדת על התנגדותה לבקשת, ועדיין כי הוגש מטעמה בקשה נוספת לבית המשפט המחויז לעיון חוזר בהחלטה בדבר מעצרה עד תום ההליכים נגדה.

דין והכרעה

10. לאחר שיעינתי בבקשת להארכת מעצר ובהודעות העדכון מטעם הצדדים, והזנתי לטענותיהם בקשר רב בדין שנערך לפני, הגעתו לכל מסקנה כי דין הבקשת להתקבל. זאת, לאחר שלא עלה בידי המשיבות להציג על חלופות מעצר הולמת בעניין.

11. כידוע, הארכת מעצרו של הנאשם לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, נעשית על יסוד איזון בין הפגיעה המתמשכת בחרותו של הנאשם, שעה שעומדת לו חזקת החפות כל עוד לא הורשע, לבין האינטרס שבשמירה על שלום הציבור וביטחונו (בש"פ 9994/16 מדינת ישראל נ' פלוני (3.1.2017); בש"פ 9841/16 מדינת ישראל נ' אברג'יל (9.1.2017); בש"פ 7442/16 מדינת ישראל נ' אלחורי (31.10.2016)). במסגרת איזון זה, על בית המשפט ליתן את דעתו למגוון שיקולים, ובכללם: משך מעצרו של הנאשם; חומרת העבירות המיוחסות לו; מידת המסוכנות אשר נשכפתמן הנאשם, כפי שהוא מכתב האישום; עבורי הפלילי; החשש מפני שיבוש הליני משפט או הימלטוותו מן הדיון; האפשרות להשיג את תכלית המעצר באמצעות חלופה מתאימה; וכן קצב התקדמות ההליכים המשפטיים בעניינו (בש"פ 7994/16 מדינת ישראל נ' נפטלביץ (31.10.2016); בש"פ 5681/16 מדינת ישראל נ' מאור ישראל מלול (2.11.2014); בש"פ 6581/14 מדינת ישראל נ' מונדר (28.7.2016)).

12. בnidion דין, ייחסו למשיבות עבירות מין חמורות במלונות, כאשר למשיבה 3 מיוחסת אף עבירות אלימות קשה ככלי בנותיה. כפי שציינתי בהחלטה בדבר הארכת מעצרו של המשיב 1, "העובדות המתוארות בכתב האישום מעוררות חלה", ואין צורך להרחיב אודות חומרתן. אכן, קצב התנהלותו של התקיק העיקרי אינו משבע רצון. ואולם, עד שלב זה, לא הצליחו המשיבות להציג בפני בית המשפט חלופות הולמות למעצרן. כזכור, החלופות שהוצעו על ידי המשיבות במהלך הדיון לפני נבדקו על ידי שירות המבחן, אשר מצא אותן כבלתי מתאימות עבורה.

13. בנסיבות אלו, איןני רואה מנוס, אלא להיעתר לבקשת, והנני מאריך את מעצרן של המשיבות 2 ו-3 ב-90 ימים נוספים, החל מיום 4.1.2017, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 5492-04-16, בבית המשפט המחויז בbara שבע, לפי המוקדם.

יצוין, כי פתוחה עדיין בפני המשיבות הדרך להציג חלופות מעצר נוספות בעניין, אשר יכול ויימצא מתאימות על ידי בית המשפט המחויז, במסגרת בקשה לעיון חוזר בהחלטה על מעצרן, עד לתום ההליכים המשפטיים נגדן.

ניתנה היום, כ"ז בשבט התשע"ז (22.2.2017).

שפט
